

jatečných místnostech a pak při porážkách z nouze. Telata patří k drobnému dobytku jatečnému (rozh. býv. vídeň. nejv. soudu úř. sb. č. 473), a o žádný z případů v předchozí větě uvedených nejde. Není proto ani zapotřebí, by spisy byly postoupeny okresnímu úřadu politickému (srovnej rozh. nejv. soudu čis. 4224 sb. n. s.).

Čís. 4487.

Návrh súkromnej strany (§§ 112 tr. zák., 41 odst. I. tr. p.) možno i pri trestných činoch, stíhateľných na hlavnú súkromnú obžalobu a patriacich do oboru pôsobnosti okresného súdu, v zákonnej lehote platne podať aj u štátneho zastupiteľstva. Nevyžaduje sa, aby návrh bol štátnym zastupiteľstvom odovzdaný príslušnému súdu ešte v lehote § 112 tr. zák.

(Rozh. zo 7. októbra 1932, Zm IV 190/32.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. P., obžalovanému z prečinu urážky na cti, na základe verejného pojednávania o opravnom prostriedku generálneho prokurátora podľa § 441 tr. p. takto sa u s n i e s o l: Opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti, podaný generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., uznáva sa dôvodným a vyslovuje sa, že pravoplatným rozsudkom krajského súdu v Košiciach zo dňa 6. októbra 1931 čis. To 583/31-25 bol porušený zákon v ustanoveniach § 112 tr. zák. a § 525-I. tr. p. Usnesenie toto nemá proti stránkam účinku.

D ô v o d y:

Školský inšpektor M. S. v M. podaním, došlým na štátne zastupiteľstvo v Košiciach dňa 24. novembra 1928, žiadal o zavedenie trestného pokračovania proti M. P. preto, že tento dňa 3. novembra 1928 v M. pred viac osobami preniesol o ňom výrok »S. je sprostý, blbec, somár«. Štátne zastupiteľstvo videlo vo výrokoch P-ových iba súkromožalobný prečin urážky na cti podľa § 2 zák. čl. XLI:1914 a odstúpilo oznámenie urazeného okresnému súdu v Michalovciach k príslušnému pokračovaniu. Oznámenie to došlo k menovanému okresnému súdu dňa 20. februára 1929. Okresný súd v Michalovciach po prevedenom pokračovaní uznal rozsudkom zo dňa 17. septembra 1930 M. P. vinným prečinom urážky na cti podľa § 2 zák. čl. XLI:1914 a odsúdil ho na peňažitý trest 100 Kč (v prípade nevykonalnosti tohoto trestu na 3 dni väzenia) podmienene na 1 rok. Na odvolanie obžalovaného zmenil krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 6. októbra 1931 rozsudok súdu prvej stolice a obžalovaného M. P. podľa § 326 čis. 2 tr. p. od obžaloby oslobodil. Výrok svoj odôvodnil tým, že vraj súkromný návrh, v smysle § 6 zák. čl. XLI:1914 v tejto veci k stíhaniu potrebný, bol učený opozdene, nakoľko nebol u príslušného okresného súdu (t. j. u okresného súdu v Michalovciach) podaný v lehote stanovenej v § 112 tr. zák. Cit. rozsudok krajského súdu v Košiciach stal sa hľadiac na ustanovenie § 556 tr. p. pravoplatným. Krajský súd v Košiciach mal svoj oslobodzujúci výrok

založiť na ustanovení § 326 bodu 4 tr. p. a nie na bode 2 tohoto §, lebo podľa dôvodov jeho rozsudku ide o nedostatok súkromného návrhu k zákonnému podaniu obžaloby.

Podľa § 525-I. tr. p. tak trestné udania, ako aj návrhy obžaloby (§ 41-I. tr. p.) majú byť učinené u príslušného okresného súdu. Ale v tom istom predpise je tiež ustanovené, že aj štátne zastupiteľstvá sú povinné ich prijať a odovzdať v smysle § 89 II. tr. p. príslušnému súdu. Z tohoto predpisu (menovite aj z citácie § 41 I. tr. p.) sa nepochybné podáva, že ku platnému podaniu súkromného návrhu stačí, a to aj pri trestných činoch stíhateľných na hlavnú súkromnú obžalobu a patria-cich do oboru pôsobnosti okresných súdov, keď návrh — ovšem v pred-písanej lehote — bol oprávnenou osobou podaný u štátneho zastupiteľ-stva. Nevyžaduje sa, aby návrh ten bol ešte v spomenutej lehote odo-vzdaný príslušnému súdu. Ako už bolo uvedené, žiadal hlavný súkromný žalobca M. S. o zavedenie trestného pokračovania proti M. P. pre pre-čin urážky na cti, spáchaný 3. novembra 1928, podaním, ktoré došlo ku štátnemu zastupiteľstvu v Košiciach dňa 24. novembra 1928. Bol tedy návrh hlavného súkromného žalobcu u štátneho zastupiteľstva nepo-chybné podaný pred uplynutím 3 mesiacov odo dňa, kedy sa žalobca o spáchanom čine, príp. jeho páchatel'ovi dozvedel, tedy v lehote, sta-novenej v § 112 tr. zák. Keď krajský súd v Košiciach k tejto okolnosti nehľadel majúc za to, že súkromný návrh možno platne učiniť iba u prí-slušného súdu, a obžalovaného M. P. od obžaloby osvobodil práve pre nedostatok súkromného návrhu, porušil zákon v ustanoveniach § 112 tr. zák. a § 525 I. tr. p. V dôsledku toho bolo vyhoveť opravnému pro-striedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanému generálnou pro-kuratúrou, a vysloviť, že v cit. ustanoveniach bol porušený zákon. Po-neváž obžalovaný M. P. bol cit. pravoplatným rozsudkom krajského súdu v Košiciach oslobodený, nemôže mať toto rozhodnutie účinku voči stránkam.

Čís. 4488.

Vyhovuje ustanovení § 91 odst. I. tr. ř., odevzdal-li nadřízený úřad písemné zmocnění, adresované uraženému, přímo uraženému a ten je sám předložil státnímu zastupitelství.

(Rozh. ze dne 7. října 1932, Zm IV 291/32.)

Obžalovaný I. V. tvrdil před okresním úřadem v S. o obecním sta-rostovi I. T., že propil selské peníze. Okresní úřad v S. udělil podle § 9 odst. 6 zák. čl. XLÍ:1914 starostovi zmocnění k trestnímu stíhání I. V.

Soud první stolice zprostil obžalovaného I. V. podle § 326 č. 2 tr. ř. z obžaloby, maje za to, že trestný čin nebyl dokázán po stránce subjektivní. Odvolací soud k odvolání veřejného žalobce zrušil rozsudek prvního soudu co do důvodu zprošťujícího výroku a opřel osvo-bozující rozsudek o ustanovení § 326 č. 4 tr. ř. V důvodech uvedl, že se zřetelem na výslovné znění § 2 odst. III. tr. ř. nemohlo býti zmocnění platně uděleno samému uraženému, nýbrž výlučně jen státnímu zastu-pitelství; poněvadž se tak nestalo, nebylo vyhověno zákonu.